

دختران ایران

نیلوفر بیضایی

“... پس از من ششصد هزار تن از آنان که هراس بر می انگیزند و حسادت می ورزند و سخریه می کنند و دشنام میدهند حضور خواهند یافت. در زوهری که من در آن نباشم، شایسته ی ستایش دیوان است...”
(اردوی سور اناهیتا، ایزد بانوی ایران)

“... در اینجا اردوی سور اناهیتا از چکادی که هزار قد آدمی بلندا دارد فرو می ریزد. او به بزرگی همه ی آبهایی است که در روی این زمین جاری است و با نیرویی فراوان، روان. او بر دشمنی همه ی دیوها و جادوگران، فرمانروایان ستمکار، کوی ها و کرپن ها چیره می شود...”

ایران نام سرزمین ماست . ایران نام زن است. نام ایران بار زنانه دارد و در این حکمتی است. سرگذشت سرزمین ما ایران، همسان و همانند و همزاد سرنوشت زنانش نیز هست.

در جایی از حافظه و غریزه ی ملی ما تصویری هست از بانویی پر غرور، صاحب تمام آبها و آب مظهر زندگی است و زایش و آفرینش . آنکه بی واسطه ترین ارتباطش با نیروی خلاقه و ساختن و پروراندن و به بار نشانیدن است و هسته ی اصلی وجودش آزادگی است و همزیستی و انساندوستی. این بخشی از تصویر خدا بانویی است که در رهگذار تاریخ سرکوب و تحقیر و یورش و هجوم و تجاوز، کمرش خم شده، از هویت تهی شده تا جایی که گاه دیگر ندانسته که بوده یا این که کیست. هر بار خواسته قد بکشد، بپرسد، بداند و خود را بیابد، بر زمین افتاده، جسم و جان و روانش لگد کوب شده ...

زندگی و مرگ، اهورا و اهریمن، نیکی و کژی ، زایش و نیستی ، تولید و تخریب ، آزادگی و بندگی ، جمع اضعادند در درون یک وجود . هیچیک از بین رفتنی نیست ، اما می شود از یکی بنفع دیگری کاست یا بر آن افزود . این کار، کار انسان است . انسانی که می تواند تبدیل به یک ماشین مرگ زا ، نفرت پراکن ، نابود گر، هراس آفرین و از گوهر انسانی تهی بشود برای آرمانی که بر ضد انسانیت خود و حق حیات دیگری ساخته، انسانی که می تواند بسازد ، ببالد، ببالاند، رها شود، برهاند ....

ایران ، زن است. در جایی از حافظه و غریزه ی ملی ما ، در تصویری دور، بانوی پر غرور آبها ، حافظ زندگی و زایش با گردنی برافراشته با نگرانی به تصویرزنی سالخورده مینگرد که زیر بار تحقیر و بی حرمتی ، زیر بار فشار و بی عدالتی خم شده و بر زمین افتاده.

ایران، مادر است. فرزندان بیشماری دارد. فرزندی که نتیجه و یا برزخیان این دو تصویر، این دو جمع اضعادند. فرزندی که گاه از میان آنها ستارگانی درخشیده اند و خاموش گشته اند و گاه دیوصفتانی انسان کش و خشونت پرست قد علم کرده اند. اینک ، دختران ایران ، حاصل این درد و غرور ، نه بر آبها که بر زمین سخت گام نهاده اند برای احیای حق حیات ، حق بودن، حق انسان بودن، حق ساختن و پروراندن، حق رها شدن و رهاندن. دختران ایران ، نه تک ستارگان، هزاران ستاره اند.

سه شنبه ۲۲ خرداد سال ۱۳۸۵ برابر با ۱۲ ژوئن ۲۰۰۶ را به خاطر بسپاریم. ۲۲ خرداد روز زنان ایران است.

این روز ، روز دختران ایران است ، پیشگامان رهایی ایران که بدون رهایی آنها، مادر ، ایران هرگز بر نخواهد خاست.

برای

سیمین بهبهانی، نوشین احمدی خراسانی، پروین اردلان، ژیلنا بنی یعقوب، دلارام علی، بهاره هدایت، دلارام آرام فر، عاطفه یوسفی، معصومه لقمانی، سمیرا صدری، شهره هدایت، شهلا انتصاری ، لیلا محسنی، شهره کشاورز، اعظم الهامی، لیلی فرهادپور، سهیلا سیادتی، شیوا نهاوندی و ...

و با احترام به

سیامک طاهری، فواد شمس، امین قلعه ای، بهمن احمدی امویی، مهندس موسوی خوئینی، وحید میرجلیلی، علی روزبهانی و ...

و با یاد

تمام زنان و مردان پرشهامت و آزادیخواهی که در این روز تاریخی با شرکت در تجمع اعتراضی زنان به قوانین تبعیض آمیز ، برگ مهمی را در مبارزات آزادیخواهانه ی ملت ایران به ثبت رساندند.

سه شنبه ، ۱۲ ژوئن ۲۰۰۶